

สรุปองค์ความรู้จากแผนการจัดการความรู้อ

เรื่อง

เทคนิคการสอนแบบมืออาชีพ ในยุคไทยแลนด์ 4.0
และเทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในฐาน TCI

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

คำนำ

สรุปลองค์ความรู้จากแผนการจัดการความรู้ คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้ดำเนินโครงการ ระหว่างวันที่ 1 ถึง 2 กุมภาพันธ์ 2561 เพื่อเป็นการนำความรู้มาใช้พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรให้ได้มากที่สุด โดยมีกระบวนการในการสรรหาความรู้เพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อพัฒนางานให้มีคุณภาพและมีผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น พัฒนาคณหรือผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนพัฒนาฐานความรู้ขององค์กร จากเหตุผลดังกล่าวคณะรัฐศาสตร์จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคณ พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและบังเกิดผลต่อการปฏิบัติด้านพัฒนาองค์กร ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องจัดทำโครงการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (KM) ในคณะรัฐศาสตร์เป็นประจำทุกๆ ปี

คณะรัฐศาสตร์ ได้คัดเลือกหัวข้อในการจัดการความรู้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและสำคัญกับระบบการบริหารจัดด้านวิชาการของคณะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาของคณะต่อไป หวังว่าองค์ความรู้ฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาเป็นอย่างดี และทางผู้จัดทำขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนช่วยให้ สรุปลองค์ความรู้จากแผนการจัดการความรู้เล่มนี้สำเร็จ ณ โอกาสนี้ด้วย

มีนาคม 2561

คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

บทสรุปผู้บริหาร

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จัดตั้งขึ้นตามประกาศของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิในคราวประชุมครั้งที่ 5/2556 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2556 โดยให้เป็นส่วนงานภายในระดับคณะจากเดิมที่เป็นโปรแกรมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ (ศิลปศาสตรบัณฑิต) สังกัดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ที่ได้เริ่มเปิดสอนภาคปกติ ในปี พ.ศ. 2546 ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 มีโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้เปิดสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น จึงมีนักศึกษาจำนวนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดความคล่องตัวในการบริหารงานจึงได้มีการเสนอให้มีการจัดตั้งคณะรัฐศาสตร์ขึ้น

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 11 กำหนดไว้ว่า ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการเพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการภายในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน

การพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ภายในองค์กรเป็นการนำความรู้มาใช้พัฒนาขีดความสามารถขององค์กรให้ได้มากที่สุด โดยมีกระบวนการในการสรรหาความรู้เพื่อถ่ายทอดและแบ่งปันไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อพัฒนางานให้มีคุณภาพและมีผลสัมฤทธิ์ยิ่งขึ้น พัฒนาคณหรือผู้ปฏิบัติงานตลอดจนพัฒนาฐานความรู้ขององค์กร จากเหตุผลดังกล่าวคณะรัฐศาสตร์จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการนำกระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคณ พัฒนางาน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ และพัฒนาฐานความรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและบังเกิดผลต่อการปฏิบัติด้านพัฒนาองค์กร ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำโครงการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (KM) ในคณะรัฐศาสตร์เป็นประจำทุกๆ ปี

สรุปองค์ความรู้จากแผนการจัดการความรู้

ปีงบประมาณ 2561 (ปีการศึกษา 2560)

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ประเด็น “เทคนิคการสอนแบบมีอาชีพ ในยุคไทยแลนด์ 4.0”

แนวทางปฏิบัติการพัฒนาการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมุ่งเน้นผลลัพธ์

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีพันธกิจในการผลิตบัณฑิต เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ กระจาย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ วิธีการหนึ่งที่สามารถทำได้ คณะฯ บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจดังกล่าว คือ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) ทั้งในระดับสาขาวิชา และระดับสถาบัน ทั้งนี้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มุ่งเน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย จึงได้จัดให้มีโครงการจัดการความรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเป็นการนำจุดแข็ง (Strengths) ด้านบุคลากร มาเสริมสร้างศักยภาพในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้เกิดการสร้างความรู้ อันจะนำไปสู่การมีนวัตกรรม (Innovation) การพัฒนาขีดความสามารถ (Competency) และการเสริมสร้างประสิทธิภาพ (Efficiency) ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้กระบวนการผลิตบัณฑิตตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยฯ มีประสิทธิภาพสูงสุด ประเด็นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีดังนี้

1. จำนวนผู้เรียน
2. เนื้อหาในการสอน
3. การใช้สื่อสังคมออนไลน์
4. เทคนิคการเลือกสื่อการสอน / สื่อการสอน

ประเด็นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้	สรุปผลที่ได้จากการจัดการความรู้
1. จำนวนผู้เรียน จำแนกตามจำนวนนักศึกษา ดังนี้ 1.1 นักศึกษาไม่เกิน 50 คน 1.2 นักศึกษาตั้งแต่ 50-200 คน 1.3 นักศึกษาตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป	1.1 นักศึกษาไม่เกิน 50 คน <ul style="list-style-type: none"> - กระตุ้นความสนใจของนักศึกษาโดยการเล่นเกมส์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา - ยกตัวอย่างเนื้อหาในเนื้อหาสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อสอดแทรกเข้าเนื้อหาในการเรียน - ให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และใช้การคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง - เน้นการเรียนการสอนโดยการสื่อสารสองทาง อาจารย์เป็นผู้ให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนกับนักศึกษา - ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่นสื่อออนไลน์

- ใช้เทคนิคห้องเรียนแบบกลับด้าน ให้ค้นคว้าที่บ้าน และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั่วโมงเรียน
- ใช้แรงจูงใจในการดึงดูดผู้เรียนโดยการให้ดาว หรือ คะแนนพิเศษ
  - อาจารย์พานักศึกษาลงพื้นที่จริง เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้นอกสถานที่, พานักศึกษาลงพื้นที่
- อาจารย์ให้นักศึกษา ศึกษาจากกรณีศึกษา เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมในอำเภอคอนสาร , ปัญหาการเมืองเศรษฐกิจสังคม
- ให้นักศึกษาฝึกสมมติบทบาทจริง เช่นเป็นผู้นำชุมชนว่าเขาแสดงบทบาทอย่างไร
- ทางนิติศาสตร์ มีการจำลองการว่าความ โดยใช้ศาลจำลอง
- กำหนดให้นักศึกษาค้นคว้า รายงาน ร่วมอภิปราย
- การเรียนการสอนทุกวิชาต้องยึดตามแผนการสอน
- สอนโดยยึดตาม มคอ.3 และอาจยืดหยุ่นได้ตามความพร้อมของนักศึกษา
- กิจกรรมกลุ่ม เช่น แลกเปลี่ยนเรียนรู้
- Pre-Test
- Case Study เช่น Youtube และ VDO ข่าวสาร
- กิจกรรมการฝึกทักษะความเป็นผู้นำ
- มีการสร้างเพจรายวิชาเพื่อการเผยแพร่เนื้อหา
- เชิญผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในรายวิชามาบรรยายให้ความรู้ เพื่อความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้ชัดเจนขึ้น

1.2 นักศึกษาตั้งแต่ 50-200 คน

- ตั้งกฎกติกาในการเรียนร่วมกัน เช่น เกณฑ์การเข้าเรียน มารยาทในห้องเรียน
- กำหนดหัวข้อประเด็นปัญหาแบ่งกลุ่มเพื่อวิเคราะห์ และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- สร้างบรรยากาศในการเรียนเพื่อเพิ่มแรงดึงดูดความสนใจ โดยการจัดโต๊ะเพื่อเอื้อให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

	<ul style="list-style-type: none"> - การตั้งคำถามรายบุคคล - กระตุ้นความสนใจก่อนเรียนโดยการใช้สื่อในการเรียนการสอน - ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลก่อนเรียน และใช้สืบค้นในระหว่างเรียน - ให้ความสนใจกับเด็กหลังห้องเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียน - สอนโดยใช้สถานที่จริง ร่วมกับตัวแทนของพื้นที่ - กระตุ้นการใช้คำถาม - การวิเคราะห์จากภาพยนตร์ - การแบ่งหัวข้อในการสัมมนา - การกำหนดโจทย์วิจัยร่วมกับชุมชน - การแจก มคอ. 3 ให้นักศึกษา รวมทั้งเอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน - อาจารย์ใช้วิธีการสร้างสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาแสดงบทบาทตามเนื้อหา และฝึกให้นักศึกษาอภิปราย - อาจารย์ให้งานนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์ และอภิปราย โดยมีอาจารย์เป็นผู้สรุปตอนท้าย - Google Classroom - การลงพื้นที่ออกไปศึกษาสถานการณ์จริง - มีการสร้างเพจรายวิชาเพื่อการเผยแพร่เนื้อหา - เช็ชชื่อโดยให้ใบงาน แล้วส่งท้าย ชั่วโมง <p>1.3 นักศึกษาตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - บรรยายเนื้อหา - ให้นักศึกษาหาปัญหา และสัมภาษณ์ชุมชน บันทึกเป็น VTR หรือ You tube แล้วนำมาเสนอ - กำหนดสถานการณ์ เช่น สถานการณ์ข่าวปัจจุบัน ให้นักศึกษาวิเคราะห์ - สร้างบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ - การแบ่งกลุ่มนักศึกษาให้ง่ายต่อการเช็ชชื่อหรือจำนวน - นักศึกษาต้องมีความซื่อสัตย์และรับผิดชอบต่อตนเอง
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - มอบ POWPOINT ล่วงหน้าเพื่อศึกษาก่อนการจัดการเรียนการสอน - อาจารย์สร้างเพจรายวิชาเพื่อเผยแพร่ติดต่อประสานงาน ในรายวิชา - การเรียนการสอนทุกวิชาต้องยึดตามแผนการสอน โดยการปรับแผนการสอนให้มีความเหมาะสม - ให้ นศ. ออกข้อสอบเอง เพื่อให้ นศ.ฝึกการอ่านหนังสือที่บ้าน - มีการทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดระดับความเข้าใจในเนื้อหา - มีการเช็คชื่อการเข้าเรียนและการประเมินผลอาจารย์ผู้สอนด้วยระบบ QR Code
<p>2. เนื้อหาในการสอน</p> <p>2.1 การสอนแบบบรรยาย</p> <p>2.2 การสอนแบบปฏิบัติ</p>	<p>2.1 การสอนแบบบรรยาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยึดเนื้อหาตาม มคอ. แต่ออกแบบกิจกรรมให้มีความทันสมัย - มีการตั้งคำถามระหว่างเรียนเพื่อให้นักศึกษาเกิดความตื่นตัวและมีความพร้อมในการเรียนตลอดเวลา - มีเอกสารประกอบการบรรยายทุกครั้งโดยการส่งผ่านสื่อออนไลน์ล่วงหน้า - ใช้สื่อประกอบการบรรยาย เช่น รูปภาพประกอบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย - ต้องยึดคำอธิบายรายวิชาและแผนการสอน - ออกแบบเนื้อหาในบทเรียนให้เข้ากับสาขาวิชาของนักศึกษา - ประยุกต์ปรากฏการณ์ทางสังคมมาออกแบบเพื่อให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา - ออกแบบเนื้อหาให้ตรงกับ มคอ.3 - ออกแบบเนื้อหาให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน - บรรยายเนื้อหาสลับกับการถามตอบ ใครตอบได้ก็ให้คะแนน - สอนสอดแทรกสถานการณ์และยกตัวอย่างต่างๆ ให้เห็นภาพ

	<ul style="list-style-type: none"> - ให้นักศึกษานั่งสมาธิก่อนบรรยาย เช่น รวบรวมจิตใจ หรือใช้เพลงเปิดให้ฟัง แล้ววิเคราะห์เนื้อหาสาระ ร่วมกัน - การนำเข้าสู่บทเรียนโดยตั้งคำถามให้เขาหาคำตอบ อย่างเป็นเหตุและผล - ระหว่างบรรยายใช้วิธีการยืนหรือเดินเพื่อดึงดูดความ สนใจในเนื้อหา และใครคุยกันต้องถาม - ใช้สื่อประกอบการบรรยายที่น่าสนใจ เช่น ภาพยนตร์ คลิปสั้นๆ - มอบหมายงานให้ทำในชั้นเรียน เพื่อฝึกทักษะการ ทำงานเป็นทีมและความสามัคคี <p>2.1 การสอนแบบปฏิบัติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำคู่มือการปฏิบัติโดยชี้แจงขั้นตอนอย่างชัดเจน - อาจารย์อธิบายหรือสาธิตแนวการปฏิบัติให้นักศึกษา ลงมือปฏิบัติ อาจารย์มีการกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด - ให้นักศึกษาศึกษาจากกรณีศึกษา เช่น การจำลองคดี ความ - ออกแบบเนื้อหาแต่ละรายวิชาต้องคำนึงถึงผู้เรียน เป็นหลัก การสอนให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติ เช่น การพูด ในที่ชุมชน - การประเมินนักศึกษาแบบตัวต่อตัว ทำให้อาจารย์ สามารถให้คำแนะนำได้ตรงประเด็น - มอบหมายงานเดี่ยวและงานกลุ่ม - มอบงานให้นักศึกษาค้นคว้าในประเด็นที่ตนเองสนใจ - มอบหมายให้ลงพื้นที่เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลโดยวิธีการ สอบถามหรือสัมภาษณ์ - มอบหมายให้ทำกิจกรรม สนทนากับพระสงฆ์แล้วเอา ธรรมะมาสนทนากัน (สะสมความดี เอาความดีงาม มาแลกเปลี่ยนกัน) - ให้นักศึกษาจัดโครงการสัมมนา โดยนักศึกษาเป็น ผู้ดำเนินการเองทั้งหมด
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - ให้นักศึกษาดูตัวอย่างการปฏิบัติในกิจกรรมรายวิชา เช่น การทำอาหารแล้วให้นักศึกษาบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ - มอบงานให้นักศึกษาสรุป แล้ววิเคราะห์สังเคราะห์ส่งไป
<p>3. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนการสอน</p> <p>3.1 Facebook</p> <p>3.2 LINE</p> <p>3.3 YOUTUBE</p> <p>3.4 Google App</p> <p>3.5 E-Mail</p>	<p>3.1 Facebook</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งกลุ่ม Facebook หรือ Line เพื่อบริหารการเรียนการสอนในรายวิชา - มอบหมายให้สร้างคลิปวิดีโอ โดยถอดเนื้อหาในรายวิชา <p><u>ข้อดี</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ส่งงาน ประสานงาน มอบหมายงาน แชรข้อมูลสู่สาธารณชนที่เป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน เช่น บทเรียน ตัวอย่างข้อสอบ ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา <p><u>ข้อเสีย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นสาธารณะเกินไป ทำให้ไม่ส่วนตัว และระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยไม่ได้ประสิทธิภาพ และมีค่าใช้จ่ายในการให้บริการของนักศึกษา <p>3.2 LINE</p> <p><u>ข้อดี</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นความลับมากกว่า Facebook - ใช้ติดต่อสื่อสารกับนักศึกษาทั้งแบบส่วนตัวและเฉพาะกลุ่ม <p><u>ข้อเสีย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยไม่ได้ประสิทธิภาพ และมีค่าใช้จ่ายในการให้บริการของนักศึกษา <p>3.3 Youtube</p> <ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาจาก Youtube เพื่อใช้เป็นตัวอย่างประกอบเนื้อหาการบรรยาย

	<ul style="list-style-type: none"> - เสนอให้คณะรัฐศาสตร์จัดอบรมการตัดต่อคลิปวิดีโอ เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน - ใช้ในการเผยแพร่ผลงานนศ. และค้นคว้าเพิ่มเติมใน เนื้อหาการสอนในบางรายวิชาเช่น มนุษย์สัมพันธ์ในองค์การ อีกทั้งยังเป็นช่องทางในการหารายได้ในบางรายวิชาที่ให้ นศ. ได้แสดงความความสามารถ แล้วอัปโหลด ให้คนได้เข้าชม <u>ข้อเสีย</u> - ขาดองค์ความรู้ในการจัดทำและการนำเข้าระบบ อินเทอร์เน็ต (Upload) <p>3.4 Google App</p> <p><u>ข้อเสีย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดองค์ความรู้ในการเรียนรู้ระบบ Google Classroom <p>3.5 E-Mail</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งงานและเช็คงานทาง E-mail <p><u>ข้อดี</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งไฟล์ขนาดใหญ่ได้และสามารถเช็คเวลาที่นักศึกษา ส่งงานได้ชัดเจน - ระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยไม่ได้ ประสิทธิภาพ และมีค่าใช้จ่ายในการให้บริการของนักศึกษา
<p>4. เทคนิคการเลือกสื่อการสอน /สื่อ การสอน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อสื่อสารให้ข้อมูลในเนื้อหา และมอบหมายงาน และการตอบคำถามปัญหาในการเรียนของนักศึกษา ผ่านช่องทางเฟซบุ๊ก และไลน์ ในกลุ่มวิชานั้นๆ - ใ้ยู่ทูปในการนำเข้าสู่บทเรียน - ค้นข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์ทุกรูปแบบในการทำงานใน ห้องเรียน - เชิญผู้เชี่ยวชาญในรายวิชานั้นๆ มาบรรยาย - ใช้หนังสือที่มีความน่าสนใจและมีความสำคัญใน รายวิชาประกอบการสอน - ใช้สื่อภาพยนตร์ ที่มีความสอดคล้องกับรายวิชาใน การสอน

	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อต้นแบบโดยเพื่อนช่วยเพื่อน - เลือกสื่อการสอนตรงกับเนื้อหาวิชา เช่น วิชาภาวะผู้นำ การพูดในที่ชุมชน มี Clip video ให้นักศึกษาดู - ให้นักศึกษาทำ Clip video นำเสนอ - การให้บุคคลที่มีชื่อเสียงมาเป็นวิทยากร เช่น ประชาญ์ชาวบ้าน ผู้นำที่ได้รับการยอมรับ - เลือกสื่อที่เป็นแหล่งน่าเชื่อถือ เช่น สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน หรือหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น - สาขานิติศาสตร์ ใช้การจำลองเหตุการณ์คดีโดยใช้ศาลจำลอง - การตอบแข่งขันกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญ - ใช้การสอนโดยให้นักศึกษาปฏิบัติการจริงในพื้นที่ - เลือกให้เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชา และเรื่องที่ต้องใช้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน - สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และเทคนิคที่ใช้ในการสอน และบรรยายต้องใช้เทคนิคที่สอดคล้องกัน - การใช้สื่อเป็นดาบสองคม ดังนั้นควรมีการแนะนำเสนอแนะสื่อที่น่าเชื่อถือใน นศ. เพื่อประกอบการใช้ในการสืบค้น - ใช้ความรู้เดิมจากรุ่นพี่ จากนั้น นศ. นำมาสร้างองค์ความรู้ในรูปแบบของตัวเอง เพื่อต่อยอดเป็นนวัตกรรมใหม่
--	--

คุณสมบัติที่ดีของอาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนแบบมืออาชีพ

- เป็นต้นแบบที่ดีมีความเป็นกัลยาณมิตร มีทักษะความเป็นครู มีความรู้รอบด้าน จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
- การมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
- เป็นผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน
- มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเพื่อให้ห้องเรียนไม่เครียด
- เป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกายที่สุภาพ การใช้วาจาสุภาพ การวางตัวที่เหมาะสมกับสถานการณ์
- เอาใจใส่นักศึกษา เป็นที่ปรึกษาที่ดีทุกเรื่อง ยกเว้น เรื่องเงิน

- พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา ให้ทันโลกสมัย
- เป็นนักวิจัยและนักทดลอง
- มีความเป็นกลาง ปราศจากอคติ
- มีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองสอน
- มีหลักคุณธรรม หลักพรหมวิหาร 4 หลักอิทธิบาท 4 มีหัวใจนักปราชญ์
- เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง
- เป็นบุคคลที่มีความคิดนอกกรอบ ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ
- รักษา กฎ กติกาที่กำหนดไว้ในชั้นเรียน ยึดความถูกต้อง ยุติธรรม
- มีคุณธรรม มีเมตตาธรรมต่อศิษย์
- ต้องสร้างบรรยากาศเชิงบวกในชั้นเรียน
- ต้องเข้าใจในเนื้อหาหลักซึ่ง และพยายามถ่ายทอดให้ศิษย์เข้าใจอย่างชัดเจน
- ใส่ใจผู้เรียนและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน (กลุ่มเสียง)
- มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
- มีเทคนิคการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน “อย่าคิดว่าอาจารย์เก่งกว่าเด็ก” เพราะจะเป็นการปิดกั้นการ

เรียนรู้ของอาจารย์ด้วย

- เป็นแบบอย่างที่ดี “การวางตัวต้องเหมาะสม”

สรุปองค์ความรู้จากแผนการจัดการความรู้
ปีงบประมาณ 2561 (ปีการศึกษา 2560)
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ประเด็น “เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในฐาน TCI”
แนวทางปฏิบัติการเขียนบทความวิจัยที่มีคุณภาพ

คณะรัฐศาสตร์ เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา ค้นคว้า เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตามนโยบาย และแนวทางการบริหารด้านการวิจัยของคณะในการสนับสนุนให้อาจารย์สร้างผลงานวิจัย การเพิ่มโอกาสและ ช่องทางการนำเสนอผลงานออกเผยแพร่สู่สาธารณะในเวทีวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ การพัฒนา งานวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ผลงานในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อยกระดับคุณภาพผลงานวิจัย การพัฒนาขีดความสามารถทางวิชาการ การขอปรับตำแหน่งทางวิชาการ โดยมีกระบวนการจัดการความรู้ ดังนี้

1. ผู้เขียนบทความวิจัยต้องมีประเด็นหรือแนวคิดทางวิชาการที่ชัดเจน เข้าใจกระจ่างแจ้งในรายงานการวิจัยที่จะนำมาเขียน
2. มีความทันสมัย และวิเคราะห์เป็นไปตามแนวคิดและทฤษฎีที่เหมาะสมและชัดเจน
3. มีทัศนของผู้เขียนบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงทางวิชาการ
4. การเขียนบทความวิจัย เริ่มต้นจากการทำโครงร่าง การจัดลำดับความคิด การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ เขียนเป็นฉบับร่าง จากนั้นทิ้งไว้ 1-2 สัปดาห์ จึงนำมาอ่านเพื่อปรับปรุงลีลาภาษา ตลอดจนแบบการเขียนให้ถูกต้องตามแบบของบทความวิจัย
5. ควรค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและเชื่อถือได้
6. ควรใช้ศัพท์และภาษาทางวิชาการที่ถูกต้องเหมาะสม ควรใช้คำศัพท์ที่มีการบัญญัติศัพท์เป็นทางการ หรือคำศัพท์ที่ได้รับการรับรองใช้กันแพร่หลาย ถ้าเป็นคำศัพท์ใหม่จากภาษาต่างประเทศควรมีวงเล็บกำกับ หรือมีเชิงอรรถอธิบายความหมาย เมื่อเลือกใช้คำศัพท์ใดควรใช้นั้นตลอดบทความวิจัย
7. การเขียนประโยค ควรเป็นประโยคสมบูรณ์ และพยายามใช้ประโยคสั้น หลีกเลียงประโยคซ้อน ควรระมัดระวังเครื่องหมายวรรคตอนให้ถูกต้องทุกประโยค
8. ลำดับเนื้อหาควรเป็นไปตามหลักการวิจัย มีความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นไปจนถึงการสรุป และอภิปราย ผลการวิจัย แต่ละย่อหน้ามีประโยคสำคัญ และมีความเชื่อมโยงถึงกัน
9. มีการนำเสนอที่เข้าใจง่าย นำเสนอสาระสำคัญของงานวิจัยอย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน ถูกต้องและสมบูรณ์

เทคนิคการเขียน และส่วนประกอบของบทความวิจัย

1. ชื่อเรื่อง

- การตั้งชื่อเรื่องต้องกระชับ ใช้ภาษาที่เป็นทางการ และแสดงถึงภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมด ที่สำคัญต้องตั้งชื่อให้ได้ตามความหมาย ครอบคลุมประเด็นของเรื่อง ทันทสมัย อ่านแล้วดึงดูดความสนใจ
- ตั้งชื่อตามอัตลักษณ์ของแต่ละสาขา สอดคล้องกับเนื้อหา(ธีม)ของแต่ละวารสาร

2. ชื่อผู้เขียน ต้องระบุชื่อผู้เขียน และผู้ร่วมเขียน หรือผู้ร่วมวิจัย

3. บทคัดย่อ

- บทคัดย่อเป็นเนื้อหาสาระส่วนที่นำเสนอวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการวิจัย และผลการวิจัยโดยสรุป (รวมทั้งข้อเสนอแนะในการวิจัย) เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพรวมงานวิจัยทั้งหมด
- เป็นข้อความที่มีความสำคัญทั้งหมดในบทความวิจัย และเป็นข้อความสั้นกะทัดรัดไม่เยิ่นเย้อ
- มักมีการกำหนดความยาวของบทคัดย่อ (ภาษาไทยมักกำหนดเป็นจำนวนบรรทัด ขณะที่ภาษาอังกฤษมักกำหนดเป็นจำนวนคำ) ส่วนใหญ่กำหนดความยาวประมาณ 150-250 หรือ 10-15 บรรทัด เพราะถ้าเขียนยาวกว่าที่กำหนดจะถูกตัดส่วนเกินทิ้ง จึงควรเขียนให้ได้สาระสำคัญของเรื่องภายในความยาวที่กำหนด
- บางกรณีกำหนดให้มีคำสำคัญ (Keywords) ไปด้วย ส่วนใหญ่มักกำหนด 3-5 คำ
- ใช้ภาษาเชิงวิชาการที่เป็นภาษาไทย
- การเขียนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย แสดงให้เห็นถึงวิธีการดำเนินการวิจัย และข้อค้นพบจากการวิจัย
- เขียนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับภาษาไทย ภาษาอังกฤษใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง สอดคล้องกับภาษาไทย

4. คำสำคัญ

- ต้องสอดคล้องกับชื่อเรื่อง เนื้อหา และทฤษฎี เช่น ปัญหาการสร้างประชาธิปไตยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้น คำสำคัญ ได้แก่ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ,การสร้างประชาธิปไตย
- คำสำคัญไม่ควรเกิน 5 คำ

5. บทนำ/หลักการและเหตุผลประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน

- ส่วนแรก เป็นการบรรยายให้ผู้อ่านได้ทราบว่าบทความวิจัยนี้พัฒนามาจากผลงานวิจัยที่มีมาก่อนหน้านี้อย่างไรบ้าง และนำมาสู่ปัญหาวิจัยอย่างไร
- ส่วนที่สองกล่าวถึงปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ส่วนที่สาม คือ รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเฉพาะส่วนที่เป็นทฤษฎีและงานวิจัยที่สำคัญที่นำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย รวมทั้งสมมติฐานการวิจัย ควรมีข้อถกเถียงในประเด็นงานวิจัย และกล่าวถึงทฤษฎีเพียงเล็กน้อย
- ส่วนที่สี่ เป็นรายงานระบุเหตุผลพร้อมเอกสารอ้างอิงในการเลือกวิธีดำเนินการวิจัยที่ใช้ในบทความวิจัยนี้ เพื่อเตรียมผู้อ่านให้สามารถเชื่อมโยงความคิดกับเนื้อหาสาระในส่วนต่อไป สอดคล้องกับหัวข้อวิจัยและวัตถุประสงค์ในการศึกษา

6. วิธีการ/ระเบียบวิธีวิจัย

เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

- การบรรยายลักษณะของประชากร
- กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ความสมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
- นิยามตัวแปร เครื่องมือวิจัยและคุณภาพเครื่องมือ
- วิธีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- ข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล หรือผลการวิจัย

- บรรยายว่าจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร
- นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมทั้งการตีความ มีการนำเสนอตารางและภาพประกอบเท่าที่จำเป็น
- ผลการวิเคราะห์ที่สำคัญในตารางหรือภาพประกอบต้องมีการบรรยายในส่วนที่เป็นข้อความด้วย มิใช่การเสนอตารางหรือรูปโดยไม่มีการบรรยาย
- ควรตอบวัตถุประสงค์และคำถามของการวิจัยให้ได้
- วิเคราะห์ แยกแยะ และเปรียบเทียบ ว่าเป็นงานวิจัยประเภทใด หากเป็นงานวิจัยแบบผสม ต้องมีการเปรียบเทียบผลที่ค้นพบให้เหตุผลประกอบ
- การใช้ภาษาควรเป็นภาษาวิชาการที่ตรงกับสาขานั้นๆ
- การใช้ศัพท์เทคนิค ควรมีคำแปลเป็นภาษาไทย
- การเขียนบทความวิจัยควรมีสัมพันธภาพ มีการลำดับเรื่องราวที่เป็นระบบ แต่ละย่อหน้าควรมีความสัมพันธ์กัน

8. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

- เป็นการบรรยายสรุปข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ประกอบการอธิบายว่า ข้อค้นพบมีความขัดแย้ง/สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยและผลงานวิจัยในอดีตอย่างไร พร้อมทั้งเหตุผลที่เป็นเช่นนั้น
- การอภิปรายข้อจำกัด/ข้อบกพร่อง ข้อดีเด่น ซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติและข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป แนะนำสิ่งที่ต้องการคำตอบเพิ่มเติม

- ข้อเสนอเชิงนโยบายสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

9. ส่วนอ้างอิง/ภาคผนวก

- ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วยบรรณานุกรม และเชิงอรรถ
- ให้อ้างอิงจากทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเข้ามาอภิปรายผลการวิจัยด้วย
- งานวิจัยต้องสอดคล้องหรือขัดแย้งกับทฤษฎีที่เราใช้ ตามประเด็นดังนี้
  - กระบวนทัศน์ทางการวิจัย
  - ระเบียบวิธีวิจัย
  - บริบทการวิจัย
- ควรสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ส่วนที่เป็นภาคผนวก ส่วนที่ผู้วิจัยนำเสนอสาระที่ผู้อ่านควรได้รับรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่นำเสนอในบทความ เช่น ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย เป็นต้น

การเผยแพร่และการเลือกวารสารที่เหมาะสมกับสาขาวิชา

1. อ่านนโยบาย และวัตถุประสงค์ของวารสาร เพราะขอบเขตเนื้อหาของงานวิจัยจะต้องสอดคล้องกับนโยบายการจัดทำ หรือการจัดพิมพ์ของแหล่งเผยแพร่
2. อ่านคำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความที่เจ้าของวารสารนั้นให้คำแนะนำไว้และปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นๆ อย่างเคร่งครัด
3. อ่านแนวทางการประเมินคุณภาพของบทความ งานวิจัยที่นำมาเขียนต้องมีคุณลักษณะของงานวิจัยที่ดี เช่น มีคุณค่า มีความใหม่ น่าสนใจ ถูกต้อง เป็นต้น
4. ประเมินงานของตนเองตามเกณฑ์คุณภาพของวารสารที่กำหนด
5. เครือข่ายทางวิชาการมีความสำคัญต่อการตอบรับเข้าสู่การตีพิมพ์วารสารนั้นๆ ในสังคมไทย

สาเหตุการถูกปฏิเสธการตีพิมพ์บทความวิจัย

1. อาจมีลักษณะไม่เหมาะสม หรือมีความยาวเกินที่รูปแบบของวารสารนั้นกำหนด เช่น มีความยาวมาก หรือน้อยเกินไป อย่างบทความวิจัยความยาวมากกว่า 30 หน้า
2. มีเอกสารอ้างอิงไม่ถี่รายการ ผู้เขียนควรจะอ่านคำแนะนำสำหรับผู้เขียนให้ถี่ก่อนเตรียมต้นฉบับ
3. ไม่ทำตามคำแนะนำในการเตรียมต้นฉบับของวารสาร โดยส่วนที่พบข้อผิดพลาดบ่อยที่สุด ได้แก่ การอ้างอิงและเอกสารอ้างอิง
4. อภิปรายผลไม่ดี ผู้เขียนควรพยายามอธิบายความหมายของผลการวิจัยที่ได้ มีการเปรียบเทียบผลกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และชี้ให้เห็นว่ามีความรู้ใหม่ใดเกิดขึ้นบ้างอย่างระมัดระวัง แสดงข้อจำกัดหรือข้อเสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา หลีกเลี่ยงการพรับพรนนายืดยาวเกินความจำเป็น หรือโฆษณาความสำคัญของงานมากเกินไปจนความเป็นจริง

5. เอกสารอ้างอิงที่ใช้ล้ำสมัย และไม่ครอบคลุมบทความหลักของโจทย์วิจัย (Key papers) บทความของท่านอาจถูกปฏิเสธจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเป็นไปได้ในการถูกเลือกมาประเมินบทความมักเป็นผู้เขียนบทความหลักในสาขานั้นๆ นอกจากนี้การเลือกอ้างอิงบทความที่เกี่ยวข้องจากวารสารที่ส่งไปพิจารณาตีพิมพ์อย่างเหมาะสม ก็มีส่วนช่วยให้บทความของท่านได้รับความสนใจจากบรรณาธิการผู้พิจารณา
6. ไม่ได้แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ และส่งคืนให้วารสารตามเวลาที่กำหนด

.....